

הַנְּנִי הָעֲנִיָּה מִמַּעַשׁ – תְּפִלָּה לְשִׁלְיָחוֹת וּמִשְׁרָתוֹת צִיבּוֹר

לאלו הקמות בבוקר ולנגד עיניהן של יחיות הציבורית: מורים ומורות, מדריכים ומדריכות, אנשי קהילה, טיפול ורווחה, לובשי ולובשות מדים, פעילות ופעילים חברתיים.

הַנְּנִי הָעֲנִיָּה מִמַּעַשׁ,
הַנְּנִי הָעוֹמֶדֶת בְּיַחֲדָה בְּמִנְיֵן שְׁלִיחֵי וּשְׁלִיחוֹת הַצִּבּוֹר,
נִרְעָשֶׁת וְנִפְחָדֶת בְּפָנַי רְאֵי נַפְשִׁי, בְּפָנַי כְּבֹד מְשִׁמָּתִי,
בְּפָנַי יוֹשְׁבֵי קְהֵלוֹת יִשְׂרָאֵל.
אֵינִי בְּטוֹחָה בְּכוֹחִי,
לֹא בְּתַבּוּנַת מִבְטִי,
לֹא בְּעֹז רוּחִי.

אֵף אִם אֵין אֲנִי כְּדֹאִית וְהַגּוֹנָה לְכָךְ,
אֲנִי עוֹמֶדֶת בְּמֵאֲמָצִי וּבְשִׁאיפוֹתִי לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב.
יְהִי רָצוֹן שְׂאוּכַל לְכַבֵּד מִשָּׂא הָאֲחֵרִיּוֹת,
שֶׁנִּטְלָתִי עַל עֲצָמֵי בְּנֵפֶשׁ חִפְצָה.

תִּקְוָה וְתִפְלָה בְּלִבִּי,
שְׁאַהֲיָה מְעֹרְבֶת בְּדַעַת עַם הַבְּרִיּוֹת,
שֶׁתִּמִּיד אֵלֶיךָ בְּשָׂדוֹת שֶׁל אֶמֶת וְשָׁלוֹם,
בְּשָׂדוֹת שֶׁל חֶסֶד וְרַחֲמִים,
שֶׁיִּחַסְּכּוּ מִלִּבִּי בּוֹשָׁה וְעֶלְבּוֹן וּפֶחַד.

וְהָיָה אִם אָסִיט מִבְטִי,
אִם רוּחִי תִפֹּל וְכוֹחִי יִחְדָּל,
לֹא אֶמְצָא בִּי הָאֲמֶץ לְחַשְׁבוֹן וּלְתִקּוּן
לֹא אֶפְתַּח אֶת לִבִּי לְחִמְלָה וּלְמַחֲלָה.

בְּרוּךְ הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

